

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Andreæ Vallensis Vvlgo Del Vavlx Andanensis, I. V. D. Et
In Alma Academia Lovaniensi SS. Canonum Professoris
Ordinarii, Paratitla Ivris Canonici Sive Decretalivm D.
Gregorii Papæ IX. Svmmaria Ac ...**

Delvaux, André

Coloniæ Agrippinæ, 1686

§. 1. De ætate Præficiendorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62177](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62177)

quis ordinetur, censetur furtivè ordinem suscipere: & qui ordinatus fuerit non examinatus jubetur deponi, *can. ult. dist. 24.*

7. Attamen ab examine illo seu scrutinio excipit Trid. præsentatos, electos seu nominatos ab Universitatibus sive collegijs Generalium Studiorum, *Sess. 23. c. 13 de refor.* Quod tamen vedetur revocare, *Sess. 24. c. 18 de refor.*

TITULUS XIII.

De ordinatis ab Episcopo, qui Episcopatu renuntiavit, & ab excommunicato.

1. Episcopus renuntians loco rectè confert ordines.
2. Renuntians loco & dignitati vò nisi minores conferre valet.
3. Pœna ordinati ab hujusmodi Episcopo.

Diximus ante, quemlibet ordinandum esse à suo Episcopo vel ab alio, de ejus mandato aut licentia. Quia verò Episcopus, qui renuntiavit Episcopatu, desinit esse proprius Episcopus, excommunicatus autem, excommunicatione durante, suspensus est ab executione ordinis Episcopalis: ideo ne quis facilè decipiat in Ordinum susceptione, merito inquirendum nunc est, quid juris sit de eo, qui ab altero eorum ordinatus est.

1. Quod ad primum attinet, dicendum est, Episcopum, si renuntiaverit loco dumtaxat, rectè confert Ordines, ab aliquo Episcopo rogatum, sive minores, sive majores, quia manet Episcopus & quoad habitum & quoad exercitium. 2. Si vero renuntiavit loco & dignitati, quia remanet tunc solum Episcopus habitu, & privatur exercitio, ut colligitur ex *c. 1. Panor. ibidem h. tit.* Minores quidem conferre potest, quia etiam non Episcopus illos conferre valet, veluti Abbas: & ideo taliter promotus ad majores Ordines ascendere non prohibetur, modo idoneus sit. At verò sacros Ordines

seu Majores Episcopus talis conferre nequit: * 3. adeo si quis ab eo sacrum Ordinem suscipiat sciens, characterem quidem accipiat, nò tamen in eo ordine ministrare possit, quia indignum se fecit Dixi, sciens, quia si ignoranter cum eodem, ut ministrare valeat, Episcopus rectè dispensat: sicut & cum eo qui ignorans ab Episcopo excommunicato Ordines accepit *c. 1. & 2. h. t. nisi ipsemet ordinaverit: nam eo casu, ne videatur dispensare super proprio defectu, tumus pontifex ad eundem est*

TITULUS XIV.

De ætate, & qualitate, & ordine præficiendorum.

§. I.

De ætate præficiendorum.

1. Ætas requisita ad obtinendum beneficium.
2. 3. Episcopatum & alias dignitates.
4. Ad parochiale beneficium.
5. Ad Canonicatum.
6. Abbatissa non nisi quadragenaria eligenda:

Inter ordinandos sive ordinatos, de quibus egimus quidam præficiendi sunt dignitatibus, veluti Episcopatibus, de quibus potissimum hoc Tit. tractat Pontifex vel certis Ecclesiis seu beneficiis, ex quibus adscripti militiæ clericali stipendia, quibus sustententur, percipere valeant cum non reneantur propriis stipendiis militare *cap. Exstirpanda § 1 de præbendis, can. Militare xxxii. q. 1.* In præficiendis verò spectanda & requisita est certa ætas, qualitas & ordo; de quibus nunc agendum est.

1. Et quidem quantum ad ætatem præficiendorum attinet, multa hic innovavit Conc. Trid. ex jure antiquo: nam eo jure ad obtinendum beneficium sufficiebat ætas septennii *cap. Nullus sup. de temporibus. ordin.* hodie requiritur ætas xv. annorum, Trid. *Sess. 2 cap. 6. de reformat.* falem inceptorum, Riccius in *Praxi decis. 392.* Alias minori facta collatio est nulla: nec potest Episcopus in hac ætate dispensare, *c. Non est compos sup. de temporib. ordinat.*

2. Ad Episcopatum idem Concil. requirit ætatem xxx annorum completorum, *Sess. 7. cap. 2. Sess. 2. cap. 2. Sess. 24. cap. 2. de reformat.* Et ideo ad Cardinalium Episcopalem eadem ætas requiritur; alioquin ad Diaconalem sufficere vicissimum tertium annum in ætate; ad Presbyteralem xxv quidam existimant, ut refert Azorius, *1. Instit. Moral. lib. 6. cap. 5. q. 10.*

3. Ad dignitatem, inferiorem Episcopatu, habentem curam animarum requirit Concil. sicut & cap. *Cum in cunctis 7. §. inferiore sup. De el. & ætatem xxv. annorum, saltem inchoatorum Sess. 24. cap. 12.* Ad alias vero dignitates, personatus & officia, quibus cura animarum non incumbit, ibidem requirit ætatem xxii. annorum completorum: cum tamen iure Decretalium ad personatum sufficeret ætas xiv annorum, *c. Indecorum 3. h. 1.*

4. Ad parochiale Beneficium, vel aliud curam animarum habens, licet non sit dignitas, vel in commendam detur, requiritur ætas vigesimus quintus inchoatus; adeo quod collatio ei facta, qui non attingit illum annum, sit nulla *c. Licet canon. 14. c. Nemo deinceps 15. De elect. in 6.* Eademque ætas requiritur in Vicariis perpetuis Ecclesiarum Parochialium, *Clement. unica De officio Vicarij.* Et licet Præf. *Præf. Episcop. p. 2. c. 5. art. 3. n. 17.* existimet, ad parochiale beneficium sufficere ætatem, quæ possit quis infra annum promoveri ad Presbyteratum, per *d. e. Licet*, & Conc. *Trid. cap. 12. Sess. 24.* tamen *d. c. Licet* & Conc. expresse contrarium disponit ut ex textu videre licet, cum tam *d. c. Licet*, quam Conc. requiratur, ut saltem attingerit xxv annum.

5. Ad Canonicatus & præbendas vel portiones Ecclesiarum Cathedralium requiritur ætas, quam Canonicatus seu præbenda vel portio ipsa requirit, ratione ordinis, quem annexum habet, juxta distinctionem. *Trid. Sess. 24. c. 12.* In collegiata verò & cæteris inferioribus requiruntur quatuordecim anni inchoati *Trident. Sess. 23. c. 8. De reformat.* scilicet juxta juris communis dispositionem, in *c. Super innovatæ 35. junctæ Glof. V. pueri inf. De præbend.* nisi ex fundatione aliter cautum sit, cui Concilium non derogavit, *juxta declarationem Card. ibid.*

6. Denique Abbatissa, Priorissa, & quocumque alio nomine Præfecta vel Præposita, quæ

Caput sit ipsius Conventus, eligi debet non minor annis xl. & quæ octo annis post emissam professionem laudabiliter vixerit, Conc. *Trid. Sess. 25. c. 7. Regular. Zerola V. Abbatissa §. 1.*

§. II.

De qualitate præficiendorum.

1. Qualitates eadem in præficiendis requisitæ, quæ in ordinandis.
2. Qualitates in Curato requisitæ.
3. 4. 5. In Archidiacono, Pænitentiario, Scholastico, &c.
6. Prærogativa graduatorum.

Quantum verò ad qualitates attinet præficiendorum, tales, inquit Pontifex, in *can. 4. Dist. 23.* ad ministerium eligendi sunt Clerici, qui dignè possint Dominica Sacramenta tractare. Melius est enim Domini sacerdotium paucos habere ministros, qui possint dignè opus Dei exercere, quam multos inutiles, qui onus grave ordinatori adducant.

1. Igitur eadem qualitates in præficiendis requiruntur, quæ in ordinandis: ac proinde spectanda est primò regula Apostoli, *ad Timot. 3. c. ad Tit. 1.* quæ his versibus continetur:

Primum præcipitur, quod sit sine crimine Præsul, Monogamus, sobrius, prudens, ornatus, & hospes: Castus docens, non percussor, non litigiosus, Non cupidus, bene dispositus, non Neophylus, Talis Apostolicæ quædam præf. regula jussit.

Nam licet Apostolus hanc regulam de Episcopo tradiderit, tamen Augustin, in *can. Apostolus distinct. 8. 1.* & Ambrosius in *can. Cognoscimus distinct. 34.* eam ad alios Clericos ordinandos, & consequenter præficiendos, extendunt. Singulorum autem dictæ regulæ capitulorum explicationem videre licet apud Hostensium in *Summa tit. De temporib. ordinat. & apud Gratianum, d. 2. parte distinct. 25. usq; ad Dist. 50.* In summa, promovendi ad unum quodque beneficium, officium, vel dignitatem, tales sint oportet, qui respondere muneri, illudque debite exequi valeant, pro varietate & diversitate beneficiorum, officiorum, vel dignitatum & mu-